

siębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-92, poz. 1271) wprowadza się następującą zmianę: po § 20 dodaje się §§ 21 i 22 w brzmieniu następującym:

„§ 21. W przedsiębiorstwach, mających oddziały (wydziały), wypłata wynagrodzeń może być dokonywana na podstawie pisemnego polecenia kierownika przedsiębiorstwa przez inne osoby niż kasjerzy. Wypłata wynagrodzeń nie może być jednak powierzana osobom sporządzającym listy płacy.

§ 22. Stan gotówki w kasie nie może przekroczyć wysokości pogotowia, ustalonego przez oddział banku finansującego działalność przedsiębiorstwa. Kwoty przekraczające limit pogotowia powinny kasjer wpłacić do właściwego oddziału banku finansującego w terminie przewidzianym w przepisach o obrocie bezgotówkowym”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

415

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 20 lutego 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 1 marca 1950 r. w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt oraz nadzoru nad tymi zakładami.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepis § 5 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 marca 1950 r. w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt oraz nadzoru nad tymi zakładami (Monitor Polski Nr A-33, poz. 376) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. 1. Terytorialny zakres działania rejonowego P. Z. L. Z. obejmuje obszar rejonu, w którym zakład

ten ma siedzibę. Podział Państwa na rejony P. Z. L. Z. określa odrębne zarządzenie.

2. Wojewódzkie P. Z. L. Z. mogą zlecić poszczególnym rejonowym P. Z. L. Z. ponadto obsługę sąsiednich rejonów, w których nie działają jeszcze rejonowe P. Z. L. Z., aż do czasu ich uruchomienia.

3. Wojewódzki P. Z. L. Z. spełnia czynności rejonowego P. Z. L. Z. w rejonie, w którym ma siedzibę.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *w z. L. Rzendowski*

416

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 marca 1952 r.

w sprawie rejestracji spóźnionych roszczeń o zaopatrzenie inwalidzkie.

Na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia do rejestrowania spóźnionych roszczeń o zaopatrzenie inwalidzkie inwalidów o utracie (ogólnej utracie) zdolności zarobkowej co najmniej 45% i osób pozostałych, jeżeli szczególne okoliczności przemawiają za ich uwzględnieniem, przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) w odniesieniu do:

- autochtonów Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska,
- członków demokratycznych organizacji ruchu podziemnego i partyzanckiego (Gwardia Ludowa, Armia Ludowa),
- osób pozostałych po osobach wymienionych pod lit. a) i b).

§ 2. Za szczególne okoliczności, uzasadniające zarejestrowanie spóźnionych roszczeń, należy przyjąć u:

- autochtonów Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska — okoliczność, że jako autochtoni nie orientowali się w obowiązujących przepisach polskich,
- członków demokratycznych organizacji pod-

ziemnych i partyzanckich — okoliczności wymienione w § 3 ust. 2.

§ 3. 1. Spóźnione roszczenia o zaopatrzenie osób innych, niż wymienione w § 1, należy przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej z odpowiednim wnioskami.

2. Za szczególne okoliczności, które przemawiają za uwzględnieniem spóźnionych roszczeń, można uważać u osób wymienionych w ust. 1:

- okoliczności, które w trybie postępowania administracyjnego mogą uzasadniać przywrócenie terminu,
- bardzo ciężkie warunki materialne,
- okoliczności uznane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) jako szczególne.

§ 4. 1. Stopień utraty zdolności zarobkowej u inwalidów, ubiegających się o zarejestrowanie roszczeń spóźnionych, określa lekarz referatu spraw inwalidzkich.

2. Ustalenia przez lekarza referatu spraw inwalidzkich, czy osoba, ubiegająca się o zaopatrzenie inwalidzkie w terminie spóźnionym, ma co najmniej 45% utraty (ogólnej utraty) zdolności zarobkowej — należy dokonywać w zasadzie dopiero po stwierdzeniu szczególnych okoliczności, uzasadniających zarejestrowanie spóźnionych roszczeń.

§ 5. 1. Jeżeli lekarz referatu spraw inwalidzkich nie stwierdzi u osoby, ubiegającej się w terminie spóźnionym o zaopatrzenie inwalidzkie, co najmniej 45% utraty (ogólnej utraty) zdolności zarobkowej, należy odmówić zarejestrowania roszczeń.

2. Należy odmówić także zarejestrowania roszczeń wówczas, gdy nie stwierdzi się szczególnych okoliczności, przemawiających za ich uwzględnieniem.

§ 6. Spóźnione roszczenia inwalidów i osób pozostałych sprzed 1 września 1939 r. nie mogą być w zasadzie uwzględnione, chyba że osoba ubiegająca się o zaopatrzenie — poza ogólnymi warunkami — posiada nadto dokumenty, które mogą stanowić podstawę do ustalenia jej prawa do zaopatrzenia.

§ 7. W klauzuli rejestracyjnej roszczeń spóźnionych należy wyrazić „w terminie ustawowym” zastąpić wyrazami „po terminie ustawowym” i w końcu klauzuli dopisać: „zarejestrowano na podstawie zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia

20 marca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-28, poz. 416)” w przypadkach wymienionych w § 1, a w przypadkach wymienionych w § 3 — powołać datę i numer pisma Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, zezwalającego na uwzględnienie; pismo to należy dołączyć do akt sprawy.

§ 8. Postępowanie rewizyjno-lekarskie w sprawach osób, których spóźnione roszczenia zostały zarejestrowane, przeprowadza się na tych samych zasadach, co i innych osób.

§ 9. Osoby, które uzyskają prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego na podstawie zmian wprowadzonych ustawą z dnia 14 lutego 1952 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 52), nie mogą otrzymać zaopatrzenia pieniężnego za okres wcześniejszy niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po wejściu w życie tej ustawy, tj. od 1 marca 1952 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

417

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 marca 1952 r.

w sprawie zawieszenia wypłaty zasiłków (dodatków) rodzinnych na stypendystów szkół wyższych.

Na podstawie § 5 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie ujednoczenia warunków uprawnień do świadczeń dla dzieci w ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawiesza się wypłatę zasiłków (dodatków) rodzinnych pracownikom oraz emerytom i rencistom na dzieci, którym przyznano stypendia na czas studiów w szkołach wyższych.

§ 2. Wstrzymanie w ciągu roku wypłaty stypendium z winy stypendysty oraz niepobieranie stypendium

w okresie ferii letnich nie uprawnia do otrzymania zasiłku (dodatku) rodzinnego za okres nieotrzymywania stypendium.

§ 3. Zasiłki rodzinne przysługujące sierotom z tytułu uprawnień do zaopatrzeń lub rent sierocych nie ulegają zawieszeniu w czasie otrzymywania przez sierotę stypendium.

§ 4. Zasiłki (dodatki) rodzinne, zawieszane niniejszym zarządzeniem, wypłacone będą po raz ostatni za miesiąc marzec 1952 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

418

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 12 marca 1952 r.

w sprawie zatwierdzenia instrukcji o ładowności samochodów ciężarowych.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się „Instrukcję o ładowności samochodów ciężarowych”, stanowiącą oddzielny załącznik do niniejszego zarządzenia. Załącznik ten w formie broszury będzie wydany przez przedsiębiorstwo państwowe „Wydawnictwa Komunikacyjne” (Warszawa, ul. Kazimierzowska Nr 52).

§ 2. Postanowienia „Instrukcji o ładowności samochodów ciężarowych” obowiązują następujących użytkowników pojazdów samochodowych: władze i urzędy państwowe, przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe, centrale spółdzielni i związki spółdzielcze, spółdzielnie, związki, stowarzyszenia i korporacje pub-

liczne oraz inne instytucje użyteczności publicznej, korzystające z dotacji lub subwencji państwowego budżetu, spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział, wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, jak również przedsiębiorstwa, działające na podstawie zezwoleń na zarobkowy przewóz towarów, z wyjątkiem użytkowników pojazdów samochodowych, należących do władz i oddziałów wojskowych oraz bezpieczeństwa publicznego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 kwietnia 1949 r. w sprawie zatwierdzenia Instrukcji o ładowności samochodów ciężarowych (Dz. T. i Z. K. Nr 16, poz. 93).

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*